

Protestantse gemeente
Pesse Stuifzand Fluitenberg

'ontmoeten en verbinden'

groeien in geloof, hoop en liefde
open en aandachtig naar de hele gemeenschap

Richtingwijzers voor de Ontmoetingskerk
2022-2026

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	3
Een kleine leeswijzer vooraf.....	4
1) Identiteit van onze gemeente.....	5
2) De missie van onze gemeente	6
2.I ZORGZAME AANDACHT	6
2.I.1 Omzien naar elkaar	6
2.I.2 Omzien naar de ander.....	8
2.II KOSTBARE VERBINDINGEN	9
2.II.1 Op de groei.....	9
2.II.2 Drempels omlaag.....	10
2.III VERDIEPEND GELOOF	11
2.III.1 Het leven viëren & delen	11
2.III.2 Leren en groeien	13
2.IV HOREN EN ZIEN	14
2.V MENSEN EN MIDDELEN.....	15
3) Ontwikkelingen in de samenleving & in onze dorpen.....	17
4) Ontwikkelingen in de PG Pesse, Stuifzand & Fluitenbergt.....	18
5) Tenslotte: en hoe nu verder?	19
Hoe werken wij eigenlijk in onze gemeente?	20
'On track' blijven.....	21

VOORWOORD

Daar zijn ze dan, de nieuwe richtingwijzers voor de toekomst van de Ontmoetingskerk. Een beleidsplan eigenlijk – maar dat woord klinkt nu voor het laatst in dit document. Liever beschrijven we welke weg we denken te moeten en kunnen gaan de komende jaren. Als gemeente van Christus. Dat staat voorop. Maar ook gewoon als kerkelijke organisatie, met ambtsdragers, taakdragers en vele vrijwilligers, die allemaal een eigen steentje bijdragen aan ons kerk-zijn.

We hebben richting gezocht, zoveel als mogelijk in samenspraak met de hele gemeente. Dat was niet altijd eenvoudig in de afgelopen 'coronajaren', maar zo goed en zo kwaad als het ging hebben we de zoektocht voortgezet, de droom uitgewerkt.

En dit wordt nu ons handvat, hier gaan we de komende jaren op koersen. Niet dat alles al dichtgetimmerd is... als het nodig is nemen we de vrijheid om de koers te verleggen. Je weet immers nooit wat er onderweg als verrassing op je pad komt? Evenmin is alles tot in detail uitgewerkt. Dat zien we gaandeweg. Zo willen we ook ruimte maken en houden voor creativiteit en spontaniteit.

Hoe het ook loopt....

Laten we vooral elkaar inspirerende ontmoetingen en waardevolle verbindingen toewensen!

In Christus' naam!

Namens de kerkenraad,
ds. Marianne Paas Feenstra

Een kleine leeswijzer vooraf

De opbouw van dit document is relatief eenvoudig.

We beginnen met 'identiteit & missie'. Met andere woorden: we proberen een antwoord te geven op de vraag wie we zijn en wat ons drijft. We gebruiken een aantal kernwoorden die voor ons daarin richtinggevend zijn en vervolgens werken we dat verder uit. In vijf verschillende thema's proberen we alle wezenlijke aspecten van ons kerk-zijn een plek te geven. Ieder thema heeft eigen 'richtingwijzers' voor de komende jaren, Dat zijn de dingen waar we aan willen gaan werken.

Aan het eind gaan we wat dieper in op de context waarbinnen wij gemeente van Christus zijn: wat is er gaande in onze samenleving en hoe ziet de recente geschiedenis van onze gemeente eruit? Die context is mede bepalend voor de keuzes die we maken.

En tenslotte is er een beschrijving van de planningscyclus van deze richtingwijzers. Want je kunt je wel iets voornemen, maar hoe zorg je dan ook dat er uitvoering aan gegeven wordt?

Ook daar maken we afspraken over als kerkenraad.

Veel leesplezier toegewenst!

1) Identiteit van onze gemeente

Je kunt op allerlei manieren aankijken tegen de verzameling mensen die zich kerk noemt, maar wat daadwerkelijk onze identiteit bepaalt is dat we 'gemeente van Christus' zijn. Ons geloof in de Levende, geraakt door de Liefde van God, ons vertrouwen dat we geliefde kinderen van God zijn, ons geroepen weten om Jezus na te volgen: dat bepaalt wie we zijn. We zijn er niet 'om onszelf', we zijn er om de wereld te dienen. Zoals God de wereld heeft liefgehad, zo zijn wij geroepen om in de wereld die liefde zichtbaar en tastbaar te maken. Onze kerkelijke gemeente is een vehikel om die roeping gestalte te geven, maar ook als een plek waar we ons kunnen laten voeden, waar we bemoedigd worden en getroost, waar we aangevuurd worden.

De liefde van God laten zien dus....

Dat proberen we toen door de richtingwijzers van de 4 G's te volgen. In het kort gaat het om *gastvrijheid – generaties – gemeenschap – groei*.

En we omschrijven dat zo:

- Wij willen een gastvrije gemeente van Christus zijn, waarin 'ontmoeting en verbinding' centraal staan.
- We willen een gemeente van Christus zijn waar alle generaties zich thuis, veilig en welkom voelen: gehoord, gezien, gekend.
- We willen een gemeente van Christus zijn die letterlijk en figuurlijk laagdrempelig is voor onze omgeving: actief betrokken in de dorpen waarin we wonen, in verbinding met wat daar speelt, open en aandachtig naar de hele gemeenschap.
- We willen nadrukkelijk een eigentijdse gemeente van Christus zijn waar 'groei' in zit! Groeien in geloof en navolging, groeien in aantal is mooi meegenomen...

2) De missie van onze gemeente

Hoe we de komende jaren 'gemeente van Christus' willen zijn, dat omschrijven we hierna. We denken in een termijn van ongeveer 5 jaar en maken ieder jaar een 'jaarwerkplan', gebaseerd op onze missie. Want we kunnen en hoeven niet alles tegelijkertijd te doen. Hieronder werken we onze missie uit in 5 thema's. Binnen één thema kunnen meerdere taakgroepen 'aanhaken'.

We kiezen er dus niet voor om in te steken langs de lijn van de diverse taakgroepen. De reden daarvoor is dat we de onderlinge verbindingen willen versterken, ook in de planning en uitvoering van al het kerkenwerk. In de kerkenraad noemen we dat de beweging van 'eilanden' naar een 'wij-land'. Iedere taakgroep heeft eigen verantwoordelijkheden, maar staat niet op zichzelf. In de kerkenraad komen alle lijnen samen en daar wordt in gezamenlijkheid nagedacht en daar vallen de grote(re) beslissingen met betrekking tot de koers die we gaan en de activiteiten die daar bij horen.

2.1 ZORGZAME AANDACHT

2.1.1 OMZIEN NAAR ELKAAR

Hier gaat het om

In onze gemeente vinden wij '*omzien naar elkaar*' van groot belang. Het gaat dan niet alleen om het onderlinge pastorale omzien binnen de grenzen van de gemeente. Ook wanneer er in onze dorpen 'herderlijke zorg' nodig is voor mensen die geen lid zijn van de kerkelijke gemeente, dan zijn we alert en beschikbaar. Het gaat evenmin om zorg alleen voor hen die kerkelijk actief zijn: we blijven aandachtig ook naar hen (en soms juist naar hen) die minder 'zichtbaar' zijn. *Omzien naar elkaar* kan ook nodig zijn,

wanneer er bijvoorbeeld vluchtelingen in ons midden gehuisvest worden. Tenslotte is 'omzien naar elkaar' niet alleen een taak van ambtsdragers of taakdragers: de hele gemeente wordt aangemoedigd om naar elkaar om te zien. Het bijzondere van de geloofsgemeenschap is dat alle lagen van de bevolking en alle generaties er samenkomen. In het omzien naar elkaar stimuleren we de onderlinge ontmoetingen en verbindingen.

Uitdagingen

Voor wat betreft de pastorale zorg aan gemeenteleden hebben we een fijnmazig bezoeksysteem opgezet. Ingedeeld in zes wijken zijn er in principe contacten met alle gemeenteleden. Om dat vol te houden zijn er veel mensen nodig, met name veel contactpersonen. Dat staat enigszins onder druk. Ook is er enige verlegenheid met de pastorale zorg aan jongeren en jongvolwassenen. Zij zijn soms moeilijker te bereiken. De vraag is of we daar extra menskracht moeten investeren. Wat betreft het motiveren van gemeenteleden om onderling naar elkaar om te zien is het van belang om na te denken over de interne communicatie in de gemeente: wat wordt waar en wanneer verteld? Hoe kunnen gemeenteleden meeleven en omzien naar elkaar? Zijn er ook andere pastorale vormen mogelijk?

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Nadenken over de rol en de taakbelasting van contactpersonen. Als we nieuwe mensen werven, dan met een duidelijk profiel en goede begeleiding (training).
- Ons bezinnen op de vormgeving van de pastorale zorg aan jongeren en jongvolwassenen.
- Pastorale zorg aan de oudste generatie doordenken en waar nodig verbeteren.

- Toerusting pastorale zorg/pastorale gespreksleiding aanbieden aan taakdragers en gespreksleiders.
- Alle gemeenteleden blijven uitdagen om actief naar elkaar om te zien en te zoeken naar wegen om dat vorm te geven.

2.1.2 OMZIEN NAAR DE ANDER

Hier gaat het om

We zijn er niet 'om onszelf', maar om dienstbaar in deze wereld te zijn. Het gaat daarbij om dienstbaarheid in onze eigen samenleving, maar ook 'ver weg'. De Bijbelse begrippen 'barmhartigheid' en 'gerechtigheid' wijzen ons daarbij de weg. Barmhartigheid betekent goed doen, omdat je meeleeft met anderen. Bij gerechtigheid gaat het erom dat er ook iets aan de oorzaak van het kwaad wordt gedaan, dat de structuur ten goede gekeerd wordt. Het betekent dat we ons blijven oefenen om oog te hebben voor wie kwetsbaar zijn in onze samenleving en in onze wereld. Dat we delen van wat wij hebben ontvangen. Zo proberen we de handen en voeten van Christus te zijn.

Uitdagingen

We hebben soms moeite om te bepalen waar de diaconale gelden die de gemeente beheert aan besteed mogen worden. Onze 'dienst aan de wereld' blijft in de gemeente soms te onzichtbaar en wordt beschouwd als een zaak van 'de diaconie', in plaats van dat we ervan uitgaan dat in principe 'ieder gemeentelid een diaken is'. Niet letterlijk natuurlijk, niet als ambtsdrager. Maar wel wat betreft ieders keuzes in het dagelijks leven, als het gaat om de inzet van tijd, geld en energie. Wat voor wereld willen we dat dit is? Wat voor wereld willen we doorgeven? De diakenen dagen alle gemeenteleden uit om antwoorden te zoeken op die vragen.

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Ons diaconaal werk opnieuw tegen het licht houden: waarom doen we wat we doen?
- Meer aandacht voor de diaconale roeping van de kerk creëren c.q. de diaconale bewustwording van gemeenteleden versterken.
- Diaconale activiteiten voor jong(er) en oud(er) ontwikkelen en zo het diaconaat concreter en toegankelijk(er) maken.
- Bouwen aan de toerusting van de diaconale ambtsdragers en taakdragers.
- Ons bezinnen op onze inzet voor diaconaat 'ver weg'.

2.II KOSTBARE VERBINDINGEN

2.II.1 OP DE GROEI

Hier gaat het om

In de gemeente trekken jong(er) en oud(er) samen op. We zijn een gemeenschap van gelovigen (zoekers en zeker-weters, beginnelingen en broeders en zusters met veel levenservaring, vragenstellers en twijfelaars), die samen optrekken om te groeien in geloof en navolging. We laten ons inspireren door Gods woord, door het Evangelie, in de kracht van de Geest van God – en we inspireren elkaar. We realiseren ons ook: om te groeien is voeding nodig, maar ook tijd en ruimte, rust en licht.

Uitdagingen

We kunnen er niet vanuit gaan dat de volgende generatie vanzelfsprekend en automatisch in hetzelfde spoor verdergaat als de oudere generaties. In onze gemeente hebben ook wij te maken met krimp: de 'aanwas' van kinderen en jongeren blijft achter bij

het verlies van leden door overlijden of vertrek. Desondanks willen we niet blijven hangen in een gevoel van kramp en verlies. Zolang het nodig is blijven we werken aan het onderhouden van de aandachtige verbinding met hen die minder actief en/of minder zichtbaar zijn. Zolang het kan zorgen we ervoor dat alle generaties zich thuis, veilig en welkom voelen.

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Blijven investeren in krachtig kinder- en jeugdwerk.
- De verbinding zoeken, versterken, herstellen met de 'tussengeneratie', die minder zichtbaar is in de gemeente.
- Bewust werken aan een 'veilige kerk'.
- Contacten tussen de generaties stimuleren d.m.v. verbindende activiteiten.
- Geloofsgesprekken oefenen op allerlei manieren.

2.II.2 DREMPELS OMLAAG

Hier gaat het om

We vinden 'gastvrijheid' een belangrijk kenmerk van onze christelijke levensstijl. De apostel Paulus roept ons op om ons daarop toe te leggen. Het betekent voor ons dat we ons best doen om geen (hinderlijke) drempels op te werpen. Niet voor hen die binnen zouden willen komen, maar ook niet om naar buiten te gaan. Want drempels werken meestal twee kanten op.

Uitdagingen

Hoe oefenen we onszelf in gastvrijheid? Dat vraagt van ons dat we erover nadenken en dat we een open houding aannemen. Mensen die nog maar pas lid zijn van de gemeente kunnen ons veel leren, als zij hun ervaringen (kunnen) delen. En hoe spreken we zelf

buiten de gemeente over onze geloofsgemeenschap, over de kerk? Voelen we ons vrij (genoeg), spreken we goede woorden? Laten we onszelf zien in onze dorpen op een positieve manier? Is onze vriendelijkheid bij alle mensen bekend (om de apostel Paulus nog maar eens aan te halen)?

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Nieuwe gemeenteleden goed begeleiden, zodat zij zich snel thuis, gekend en uitgenodigd voelen in de gemeente.
- In onze dorpen aanwezig zijn op momenten van verdriet of moeilijke gebeurtenissen.
- Rond de belangrijke christelijke feesten en bij dorpssevenementen zichtbaar zijn in onze dorpen (met aansprekende en laagdrempelige activiteiten en met samen vieren).
- Ons kerkgebouw openstellen voor bijeenkomsten, groepen, activiteiten.
- De relatie met de dorpsbelangenverenigingen en de scholen versterken/verbeteren en samenwerking waar mogelijk en waar nodig intensiveren.

2.III VERDIEPEND GELOOF

2.III.1 HET LEVEN VIEREN & DELEN

Hier gaat het om

In de gemeente van Christus vieren en delen we het leven met elkaar, als broeders en zusters. De zondag vormt daarin nog altijd een centraal moment voor de gemeente: om samen te komen, te vieren, te bidden, te leren, te zingen. Er is ruimte voor ontmoeting met God en voor ontmoeting met elkaar. Geloofsbeleving is

persoonlijk en verschilt van mens tot mens. In de eredienst komt ieder met zijn of haar eigen levensverhaal binnen. We vinden het belangrijk dat de eredienst aan iedereen een plek, een moment van bezinning en inspiratie biedt. Dat de eredienst kwaliteit heeft. Dat vorm en inhoud ons helpen af te stemmen op de weg van het Koninkrijk van God. En dat er concrete verbinding wordt gemaakt met het alledaagse leven en de actuele vragen van deze tijd.

Uitdagingen

Het lijkt erop dat de 'traditionele eredienst' voor steeds meer mensen aantrekkingskracht heeft verloren. Hoe 'houden wij de lofzang gaande'? Zonder de 'traditie van eeuwen' overboord te zetten zullen we moeten zoeken naar (meer) eigentijdse vormgeving om het Evangelie *verstaanbaar* te houden/te maken voor mensen van deze tijd. Maar ook: hoe bouwen we langs de lijn van de zondagse eredienst aan verdieping van geloof? Hoeveel 'vernieuwing' en 'verandering' is er nodig om de eredienst (nog sterker) als levend hart van de gemeenschap te (gaan) ervaren? Sinds 2014 is er een nieuw liedboek geïntroduceerd in onze kerken, waar veel nieuwe liederen in staan. Zijn we bereid om iets nieuws te leren of houden we liever vast aan het oude vertrouwde?

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Experimenteren met 'alternatieve' vormen van eredienst (te denk valt aan thematische erediensten, kliederkerkvieringen, andere locaties, en dergelijke).
- Onze zangcultuur versterken.
- Uitnodigend zijn voor onze omgeving om mee te vieren.

2.III.2 LEREN EN GROEIEN

Hier gaat het om

De vroegste volgelingen van Jezus werden 'mensen van de Weg' genoemd. In die omschrijving zit beweging: zoals het leven een reis kan zijn waarin je met vallen en opstaan leert leven, zo is ook ieders geloofsleven te beschouwen als een vorm van 'onderweg zijn'. En gaandeweg is er ruimte om te leren, om te groeien in geloof. Daarom vinden we het belangrijk dat we ons oefenen om vrij en onbevangen 'geloofstaal' te (leren) spreken. Met elkaar en met anderen.

Uitdagingen

'Geloof is een zaak van het hart, dat gaat een ander niets aan'... dat is een uitspraak die wel een beetje past in onze omgeving. We openen ons niet zo gemakkelijk voor elkaar. Soms zit er angst onder, soms schaamte. Soms denken we te klein over onszelf. Om te leren en om te groeien is nieuwsgierigheid nodig. En openheid. Vaste standpunten en oordelen blokkeren groei en verdieping.

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Het (onderlinge) geloofsgesprek oefenen.
- De toerusting voor taakdragers en ambtsdragers versterken.
- Actuele vraagstukken agenderen en die in verband brengen met uitgangspunten in het christelijk geloof (zowel 'intern' als in de dorpsgemeenschap).
- Groeien in kennis van de Bijbel en het christelijk geloof.

2.IV HOREN EN ZIEN

Hier gaat het om

Communicatie is wezenlijk van belang voor de kwaliteit van ons 'ontmoeten en verbinden'. Naar elkaar luisteren en elkaar zien staan is nooit vanzelfsprekend. Gezien worden en gehoord worden al evenmin. Dat vraagt aan alle kanten om zorgvuldigheid en oefening. De een zal niet heersen over de ander. We gaan voor wederkerig en gelijkwaardig. We gaan voor gemeenschapszin en teamgevoel.

Maar voorop staat dat we open, hartelijk en gastvrij willen zijn: dat is de toon die onze muziek maakt. Onderling en naar buiten toe.

Uitdagingen

We onderscheiden tussen interne communicatie en externe communicatie. Bij interne communicatie gaat het om de manier waarop besluitvorming tot stand komt en de wijze waarop dat wordt gedeeld met iedereen. Het gaat ook om de wijze van berichtgeving via de diverse kanalen: hoe is alles afgestemd op elkaar en wordt iedereen bereikt? Maar het gaat ook om veiligheid: voelt iedereen zich voldoende vrij om zich te uiten, te reageren? Hoe spreken we elkaar aan?

Bij externe communicatie gaat het om de vraag wat anderen horen en zien van onze gemeente. Op welke wijze zijn we zichtbaar, wat stralen we uit, welke boodschap brengen we?

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Werken aan een veilige kerk (bijvoorbeeld door verbeteren van gespreksvaardigheden).
- Bij al onze activiteiten het communicatieaspect vanzelfsprekend meenemen in de organisatie.

- Ons bezinnen op onze interne communicatie en die waar nodig verbeteren.
- Ons bezinnen op onze externe communicatie: wat laten we van onszelf zien?

2.V MENSEN EN MIDDELEN

Hier gaat het om

In de kerk gaat het altijd om het zoeken naar Koninkrijk van God. Als je dat in minder 'kerkelijke taal' wilt zeggen, dan gaat het om het zoeken naar het goede leven voor iedereen, naar een humane samenleving, waar mensen zich met elkaar en met de schepping verbonden weten. Als kerkelijke gemeente zijn we geroepen om dat zoeken naar het Koninkrijk van God mogelijk te maken, mensen mee te nemen op die reis, de liefde van God voor ieder mens zichtbaar en voelbaar te maken. Als onze kerkelijke activiteiten zijn uiteindelijk daarop gericht. Zo willen we omgaan met de inzet van menskracht, zo willen we omgaan met de inzet van onze middelen. We zijn zuinig op mensen, zuinig op de aarde en royaal als het gaat om wat we kunnen inzetten voor het Koninkrijk. We hebben een prachtig gebouw, dat zich leent voor veel activiteiten. En er is nog altijd een grote 'offerbereidheid' bij de leden van de gemeente.

Uitdagingen

Het is lastig om te stoppen met zaken. Heel vaak komt er alleen maar meer bij, maar er gaat lang niet altijd iets af. En dat terwijl de gemeente kleiner wordt in getal. We zullen echt zuiniger met elkaar moeten omgaan: niet alles kan, en niet alles hoeft.

Iets meer 'ondernemersmentaliteit' mag in onze gemeente: als we een activiteit organiseren, is het ook goed om na te denken over

de financiering daarvan. Er zijn (kerkelijke) fondsen genoeg die bepaalde activiteiten willen ondersteunen.

Hoe zorgen we ervoor dat ons gebouw meer bijdraagt aan de verbinding met de dorpen?

Hoe laten we ons niet leiden door de 'kramp van een dreigend tekort', maar zetten we verantwoord de tering naar de nering, zowel wat betreft de mensen als wat betreft de middelen?

Richtingwijzers

De komende jaren willen we:

- Investeren in (de groei en ontwikkeling van) mensen.
- Investeren in vernieuwende activiteiten.
- De bestuurlijke organisatie 'platter' maken: kunnen we toe met minder ambtsdragers? Kunnen we meer taakdragers en gemeenteleden betrekken bij de concrete uitvoering van activiteiten?
- Onze begroting (beter) laten aansluiten op jaarwerkplannen van de kerkenraad en de verschillende taakgroepen.
- Het kerkgebouw beter benutten als gebouw voor de samenleving.

3) Ontwikkelingen in de samenleving & in onze dorpen

De Protestantse Gemeente Pesse Stuifzand Fluitenberg staat niet op zichzelf. We maken deel uit van de ons omringende samenleving. We wonen en leven veelal op het Drentse platteland en werken veelal in de regio zelf. In de Nederlandse samenleving zijn wij diegenen die wonen in de regio waar anderen graag naar toe komen om op vakantie gaan. Omgeven door prachtige natuur en niet al te dichtbevolkt.

De Protestantse Gemeente Pesse Stuifzand Fluitenberg staat niet op zichzelf. We maken deel uit van de Protestantse Kerk in Nederland. We zijn in geloof verbonden met al die andere protestantse gemeenten in ons land. In de nieuwste visienota van de Protestantse Kerk in Nederland wordt een beeld geschetst van trends en tendensen in onze huidige samenleving. Daarin vinden we gedeeltelijk herkenning. We benoemen ze hieronder kort:

Hoewel we in één van de meest welvarende landen leven en al bijna 80 jaar in vrijheid en vrede, knaagt er bij velen toch een gevoel van onbehagen. De coronacrisis heeft ons zeker geraakt en heeft ook geleid tot verdeeldheid. En op moment van schrijven raakt ons een hevige oorlog, aan de rand van Europa. Mensen voelen zich meer en meer onzeker over de toekomst. Er klinken veel alarmbellen: over onze planeet en het klimaat, over de machtsverhoudingen in de wereld, over de overheid en de vraag hoe zorgzaam die eigenlijk is, over onderwijs, gezondheidszorg en vergrijzing... Hebben we nog wel grip op de dingen? En de tegenstellingen in de samenleving lijken alleen maar sterker te worden. Of het nu gaat om tegenstellingen tussen arm en rijk of tussen autochtonen en mensen met een migratieachtergrond, tussen aanhangers van traditionele partijen en populistten of tussen

de Randstad en de provincie, tussen millennials en boomers of tussen klimaatdrammers en klimaatsceptici, enz. Tegelijk is er ook meer en meer aandacht voor ongelijkheid in onze samenleving.

De kerken en andere religieuze verbanden verkruimelen. Tegelijk zoeken mensen wel naar zin, op allerlei manieren. Veel mensen zoeken naar duiding en betekenis van de dingen die ons overkomen. De jongere generaties ervaren een constante druk om 'gelukkig te worden', om niets te missen en vooral om niet te falen. Maar het lijkt wel alsof 'de kerk' niet langer het gebruikelijke adres is. Noch om zin te zoeken en te vinden, noch als plek van rust en op adem komen. Maar ook de vanzelfsprekende sociale verbanden in de dorpen komen onder druk te staan. Het vanzelfsprekende omzien naar elkaar is aan het verdwijnen. De dorpsbelangenverenigingen hebben meer moeite om de 'community' bijeen te houden. Er is niet vanzelfsprekend openheid naar 'mensen van buiten'. En er is niet voldoende ruimte om in het dorp te blijven wanneer je er als jongere zelfstandig zou willen gaan wonen.

4) Ontwikkelingen in de PG Pesse, Stuifzand & Fluitenberg

Onze gemeente heeft behoorlijke veranderingen ondergaan in het recente verleden. Er heeft een fusieproces plaatsgevonden tussen de Hervormde Gemeente Pesse en de Gereformeerde Kerk Pesse. Er werd één van de twee kerkgebouwen verkocht, het andere werd ingrijpend gerenoveerd. Ook werd er een pastorie verkocht. In februari 2019 werd het kerkgebouw opnieuw in gebruik genomen en kreeg het een nieuwe naam: 'Ontmoetingskerk'. Vanaf dat moment is er gestart met het opnieuw opbouwen en vormgeven van de geloofsgemeenschap, onder het motto '*ontmoeten en verbinden*'. De periode waarin we daarna te maken kregen met de coronapandemie heeft ook voor het kerkelijk leven

een behoorlijke uitdaging gevormd. We zijn er blij mee dat we in korte tijd goed konden overschakelen naar online kerkdienst, maar de gemeenschap heeft te lijden gehad onder de noodgedwongen afstand en beperkingen om samen te komen.

Het aantal gemeenteleden is in de jaren van fuseren en kort daarna behoorlijk omlaag gegaan. Op dit moment telt de gemeente circa 700 leden. Er is enige zorg over de jongere generaties die niet meer zo vanzelfsprekend betrokken zijn bij het kerkelijk leven. Dat geldt voor het bijwonen van de erediensten op zondag, maar ook voor de betrokkenheid bij kerkelijke activiteiten. Tegelijkertijd stemmen we in met de woorden uit het visiedocument 'Van U is de toekomst':

'De kerk is niet een bedrijf dat we moeten redden, de kerk leeft van verbondenheid met Jezus Christus; we volgen Hem. Daarom zeggen we niet: Jezus is daar waar de kerk is, maar: waar Jezus is, daar is de kerk. We strekken ons uit om daar te zijn waar Jezus is. Immers, door zijn Geest is Hij ook nu aanwezig in deze wereld, wij volgen aandachtig dat spoor. Tegelijk leven we in de verwachting van de grote toekomst van God, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, zijn Rijk van vrede en gerechtigheid. Wij leven zijn toekomst.'

5) Tenslotte: en hoe nu verder?

De richtingwijzers zijn bij lange niet omgezet in concrete activiteiten. Met opzet. Want dat laten we over aan de creativiteit en het initiatief van de hele gemeente en van de taakgroepen. Laten we de Geest ruimte geven! Er is gaandeweg het proces wel veel concreets naar voren gebracht. Die lijst wordt als bijlage bij dit document geleverd. Als het ware als 'naslagwerk', om uit te putten.

Of niet. Zolang we met elkaar maar blijven kiezen voor (activiteiten die) 'ontmoeten en verbinden'.

We sluiten af door te vertellen hoe we deze richtingwijzers de komende jaren zo vruchtbaar mogelijk kunnen inzetten.

Maar eerst:

HOE WERKEN WIJ EIGENLIJK IN ONZE GEMEENTE?

Bestuurlijk zijn we in onze gemeente georganiseerd volgens het model van een 'kerkenraad met werkgroepen' (die bij ons 'taakgroepen' heten). Eenvoudig gezegd betekent dat, dat niet alles op het bordje van de kerkenraad hoeft te liggen. Niet de kerkenraad, maar de hele gemeente 'draagt de bedoelingen van de Kerk'. Samen zijn we verantwoordelijk dat ons gemeentelieven zoveel mogelijk beantwoordt aan wat Christus met zijn Kerk voor ogen had. Binnen die ene gezamenlijke roeping kunnen vervolgens onderscheidingen worden gemaakt. De kerkorde onderscheidt deze vijf basistaken: openbare eredienst, missionaire arbeid, diaconaat, herderlijke zorg en geestelijke vorming. Deze zijn te verstaan als vijf aspecten van de ene gezamenlijke roeping om geestelijk leiding te geven aan leven en werken van de gemeente. De kerkenraad deelt de zorg voor de opbouw van de gemeente als het ware met de taakgroepen. In iedere taakgroepen moeten ambtsdragers zitten en er kunnen ook gemeenteleden zonder ambt in een taakgroep zitting hebben. Een taakgroep 'mag meer' dan een commissie. Er is voor een taakgroep ruimte voor eigen beleid, maar altijd binnen de kaders die de kerkenraad als geheel stelt.

Alle ambtsdragers maken deel uit van de kerkenraad.

Daarnaast werken we met een 'kleine kerkenraad': daarin is een afvaardiging vanuit iedere taakgroep vertegenwoordigd en daarnaast maken voorzitter, scribe en predikant deel uit van de

kleine kerkenraad. De kleine kerkenraad kan besluiten nemen die te maken hebben met dagelijks reilen en zeilen van de gemeente, maar in de kerkorde is duidelijk omschreven wat voor rekening van de gehele kerkenraad komt.

Met de keuze voor een 'kleine kerkenraad' hebben we onszelf ook de verplichting opgelegd om zo goed mogelijk zorg te dragen voor onderlinge transparante en duidelijke communicatie.

'ON TRACK' BLIJVEN

We staan dus voor een nieuwe beleidsperiode. De richtingwijzers die hierboven beschreven staan zijn in principe richtingwijzers voor de komende vijf jaar. We hoeven niet alles direct al aan te pakken. Hoe zorgen we ervoor dat we gaandeweg wel op koers blijven?

- Iedere taakgroep maakt ieder jaar een 'jaarwerkplan' (volgens een vast format) voor het nieuwe seizoen. Daarin wordt beschreven met welke richtingwijzers de taakgroep concreet aan de slag gaat. Ook staat er in aangegeven wie 'eigenaar' is van een stuk werk en hoeveel budget de taakgroep nodig denkt te hebben voor uitvoering van geplande activiteiten.
- In de kerkenraadsvergadering van september komen al die jaarwerkplannen op tafel en zijn ze onderwerp van onderling gesprek. Ze geven ook voeding aan het maken van de begroting voor het nieuwe kalenderjaar.
- Aan het einde van een seizoen, in de kerkenraadsvergadering van mei, komen alle evaluaties van de jaarwerkplannen van iedere taakgroep op tafel. Opnieuw om samen te bespreken. Ze geven mede de voeding voor de daaropvolgende jaarwerkplannen.

Dit is een uitgave van de
Protestantse Gemeente Pesse Stuifzand Fluitenberg
Juli 2022

